

Studieutveksling til University of New Brunswick, Saint John, Canada høsten 2007

24. august 2007 var det tre spente HIØ-studenter som møttes på Gardermoen klare for fire måneder ved University of New Brunswick i Saint John, Canada. I dag (februar 08), over en måned etter hjemkomst, kan vi se tilbake på fire spennende og lærerike måneder med reise-, kunnskaps- og kulturopplevelser. Vi var de tre første studentene fra Høgskolen i Østfold som utvekslet til dette universitetet, så vi hadde lite first hand information om skolen og byen. Derfor ønsker vi nå å dele våre erfaringer med andre HIØ-studenter som vurderer å utveksle til UNB slik at dere kan være noe mer forberedt enn det vi var.

Praktisk informasjon om reise til og fra Canada, samt regler for oppholdstillatelse.

Vi bestilte vår reise online via Air Canada (www.aircanada.com), og erfarte at å bestille tur/retur på en gang var omtrent halv pris av en enveisbillett, så da var valget enkelt. Vi fikk oppgitt fra UNB hva som var siste mulige eksamensdato (endelige eksamensdatoer for hvert fag offentliggjøres i begynnelsen av november for høstsemesteret), og bestilte retur to dager etter denne for å være på den sikre siden. Vi bestemte oss også for å reise over en uke før skolestart, slik at vi fikk tid til å reise litt og finne oss til rette. Saint John har en liten flyplass, så man kan fly helt fram (via Toronto eller Montreal). YSJ er flyplasskoden til Saint John, New Brunswick – pass på så dere ikke havner i St. John's, Newfoundland!

Å reise noen dager eller uker før skolestart kan absolutt anbefales. Vi leide bil og kjørte rundt i provinsen (New Brunswick) og fikk opplevd kanopadling i Fundy National Park, sett Hopewell Rocks (kjent turistattraksjon, se www.thehopewellrocks.ca) og vært på hvalsafari. Vi var stort sett heldige med været, og fikk med oss noen flotte opplevelser disse dagene.

For de som skal utveksle på vinter-/vårsemesteret kan man bestille flybilletter slik at man har en uke eller mer til å reise etter endt semester. Det er nemlig ganske tettepakket program gjennom hele semesteret, og det kan være vanskelig å få tid til å dra på større utflukter under studietiden. Det er forholdsvis enkelt å få endret billetter hos Air Canada hvis det skulle bli nødvendig, men de tar seg selvfølgelig ekstra betalt for slike endringer.

Visum var ikke nødvendig for oss, da vi skulle være der under seks måneder, som er maksimumsgrensa for studentopphold uten visum per i dag. Det kan lønne seg å sjekke med den canadiske ambassaden (www.canada.no) i god tid før avreise i tilfelle det er endringer i regelverk angående pass og visum for å være på den sikre siden. Dersom man skal utveksle et helt studieår må man søke om og få innvilget studentvisum iflg. dagens regler. Andre sider som inneholder informasjon om studier og visumregler i Canada:

www.studyincanada.com

<http://www.cic.gc.ca/english/study/study-who.asp>

Passregler er som ved alle andre utenlandsreiser; pass må være lesbart elektronisk og være gyldig 6 måneder etter hjemkomst.

Om Saint John og UNBSJ Campus

Saint John er en mellomstor by med ca 68 000 innbyggere i selve byen, og totalt ca 121 000 i "The Greater Saint John Area". Det er en typisk industri- og havneby, og har i følge Wikipedia den største andelen av industri langs Atlanterhavskysten nord for New York. Saint John har, akkurat som Halden (og Moss), en større papirfabrikk, og når vinden står i riktig retning kan man kjenne antydning til "Mosselukt".

Ellers i Saint John finnes de fleste fasiliteter som kino, kjøpesentre (noen ligger 30 minutter med buss utafor bykjernen), treningssentre, restauranter og utesteder. Utesteder som vi kan anbefale er O'Learys (irsk pub), Churchill's Pub og O-zone (nattklubb/disco/dansested). Det er også egen bar på campus hvor det arrangeres ulike temafester innimellom.

Campusen i Saint John (UNBSJ) er en av to campuser under navnet University of New Brunswick, den andre ligger i Frederickton og er en del større (ca 10 000 studenter). UNBSJ har ca 3 000 studenter og ligger ca 15-20 minutter med buss ut av selve byen i svært landlige omgivelser (det var ikke bare én gang vi så hjort og ekorn der ute!). De som velger å bo på campus må være forberedt på å ta buss eller drosje til de fleste andre fasiliteter, dersom man da ikke allierer seg med andre som bor på campus som har bil, eller går til innkjøp av eget kjøretøy.

Buss til nærmeste supermarked/matbutikk tar ca 10 minutter og den går 1-4 ganger i timen avhengig av ukedag og tid på døgnet. Vil man helt til "uptown", som byens kjerne kalles, tar dette ca 20 minutter med bussen, og vil man videre til McAllister Place, som er det største kjøpesenteret i Saint John, er det enda 30 minutter med buss fra "uptown". Et månedskort på bussen koster for tiden \$49, klippekort 20 klipp koster \$30, klippekort 10 klipp \$15.50 og en enkelttur koster \$2.25 (www.saintjohntransit.com). Vi fant ut at det ofte var enklere, og ikke spesielt mye dyrere, å ta drosje i stedet for buss, i hvert fall de gangene vi var flere som skulle samme vei.

Siden vi skulle være bare ett semester valgte vi alle tre å bo på campus residence (<http://www.unbsj.ca/resconf/residences/>) som består av to bygg med studenthybler rett ved skolen. Det første går under navnet "Mackay" (etter tidligere president ved UNB, Colin B. Mackay) og består av 4 etasjer med totalt 85 "suiter" som hver består av to enkeltrom (med queensize seng, klesskap, kommode og skrivebord), et bad og en liten kjøkkenkrok med kjøleskap, vask og mikrobølgeovn. I "Mackay" finnes det en tv-lounge i hver etasje, et større tv- og aktivitetsrom med STOR tv, biljardbord, bordtennisbord og air hockey, samt et større felleskjøkken i første etasje.

I det andre bygget, kalt "the Dunn" (etter Sir James Dunn) er det både enkeltrom og dobbeltrom hvor man har en enkel servant på rommet og deler toalett og dusj med andre på gangen. Felles for de to byggene er at de har vaskerom med både vaskemaskiner og tørketromler med myntpåkast. Mellom de to byggene, og resten av universitetet for øvrig er det underjordiske og overjordiske tunneler som forbinder alle byggene. Dette gjør at man slipper å bevege seg ute i den friske luften, og hvis man

får andre til å handle for seg, kan man i teorien oppholde seg innendørs hele semesteret...

Vegg i vegg med hybelbyggene ligger kafeteriaen som serverer både frokost, lunsj og middag. De som velger å bo på campus vil bli tilbudt å kjøpe en av flere mulige "meal plans" som fungerer som et slags kontantkort hvor man betaler inn en bestemt sum og det blir trukket fra denne summen hver gang man kjøper noe. Dette kortet kan brukes både i kafeteriaen og Tim Horton's (som er Canadas fast-coffee-konsept a la Starbucks, bare dårligere), noe som er spesielt praktisk for de som velger å bo i "The Dunn" som ikke har kjøkken. Men, en ting må sies om kafeteriaen; menyen består stort sett av ulike typer burger/fast food med fries, og er ikke nødvendigvis et godt alternativ for staute norske studenter. I matveien er canadierne ganske like amerikanerne, noe som vises tydelig blant en del av befolkningen. Bare i lille Saint John mener jeg å ha talt minst 7 McDonald's – i tillegg til Burger Kings, Wendy's, KFC osv. Min anbefaling er derfor: bo i Mackay (med tilgang på kjøkken), velg den minste meal planen (man kan øke etter hvert hvis behov) og kjøp råvarer for å lage egen mat! Det koster muligens noen kroner mer, men er fornuftig dersom man ikke ønsker å ta med seg overvekt hjem...

Det å bo på campus viste seg etter hvert å ha både fordeler og ulemper. Den største fordelen er, slik vi ser det, at man har veldig mye tid til å jobbe med skolearbeid, for det er ikke veldig mye annet å finne på i området rundt skolen annet en å gå tur i skogen eller trene. Og siden byen er et godt stykke unna med buss og alt koster penger, ble det ofte til at vi holdt oss på campus og gjorde lekser eller så på tv. Skolen har et stort bibliotek med mengder av faglitteratur, mulighet for å leie grupperom, og mange leseplasser. Dette er åpent til ca 23 på kveldene og er flittig brukt av både de som bor på campus og i privatleide leiligheter.

En annen klar fordel er jo at man kan få alle måltider servert og slipper å lage noe selv, men man bør være oppmerksom på at menyen som er tilgjengelig ikke nødvendigvis består av sunn og næringsrik mat, så et noe mer variert kosthold er vel å anbefale.

På campus finnes det en idrettshall med fitness- og styrkerom som er gratis å bruke for studenter. Dette er en stor fordel med å bo på campus; man slipper dyre treningssenter-medlemsskap og man kan trene når man vil hele dagen (timeplan legges ut for en uke av gangen

<http://www.unbsj.ca/athletics/documents/fitnessroom.pdf>).

Sist, men ikke minst er det en fordel å bo på campus når man skal være ute bare ett semester fordi man slipper å bruke tid på å finne leilighet på privatmarkedet, noe som sikkert kan være ganske tidkrevende i et nytt land. Det finnes nok også en del utleiere som ikke ønsker å leie ut for en så kort periode. For de som velger å være ute et helt studieår kan det å leie privat være et like bra, om ikke bedre alternativ enn campushybene fordi man kan bo nærmere byen. Avstanden til byen og de aktiviteter og fasiliteter den byr på var en klar ulempe med å bo på campus.

En annen ting som noen av oss opplevde som noe "kjedelig" ved å bo på campus var at veldig mange av de canadiske studentene som bodde der var svært unge, noen bare 17-18 år, og ofte hjemmefra for første gang. Reglene på campus var derfor slik

at vi litt "eldre" studentene følte oss umyndiggjort, da det var mange "latterlige" forbud med bøter som konsekvens. Dette bidro til at det ble et litt "barnslig" miljø, og at vi ikke kom så lett i kontakt med mange av de canadiske studentene. Derimot var det flere utvekslingsstudenter som bodde der som vi fikk god kontakt med, så det er en prioriteringssak.

Om skolehverdagen

Da skolen startet første uka i september oppdaget vi fort at dette skulle bli et noe annerledes semester. Første forskjell var at flere av oss hadde kveldsforelesninger helt til kl 22! Videre fikk vi vite at det ville bli ført fravær, og at alle innleveringer og gruppearbeid skulle telle for sluttarakter i faget. I mange fag var det lagt opp til mye gruppearbeid med prosjekter, caseoppgaver og presentasjoner, noen med korte tidsperspektiv som én uke, andre med deadline rett før eksamen. I tillegg ble det krevd at vi skulle lese og forberede oss på teorien før hver forelesning, og det ble avholdt mid-term eksamen i de fleste fag som også var viktig for sluttarakter.

Det tok litt tid å bli vant til dette nye systemet, og det opplevdes til tider som ekstremt tidkrevende å måtte tilpasse egen timeplan i forhold til 3-4 andre gruppemedlemmer per fag for å finne tid til møter hver dag i tillegg til all lesingen og selvstudium. Vi måtte ta minst fire fag for å få godkjent studiemengde tilsvarende 30 studiepoeng her hjemme, og det vil si at vi måtte kommunisere med og planlegge tiden vår i forhold til minst 12-15 andre studenter hver uke. Ofte var det også slik at man ble satt sammen i grupper under første eller andre møte med klassen, slik at man hadde lite grunnlag for å vite hvem som var dyktige eller mindre dyktige medstudenter. Gruppesammensetningen fikk derfor innflytelse på egen karakter, noe som kunne slå ut begge veier.

Studiemiljøet ved universitetet i Saint John er svært internasjonalt, med både studenter og forelesere fra mange forskjellige land. Mest fremtredende var den store andelen kinesiske studenter, men andre nasjoner var også representert; Egypt, Nederland, USA, Tyskland, Saudi Arabia, India, Bangladesh med flere.

En slik sammensetning av studenter og forelesere fra forskjellige land byr ikke bare på organisatoriske utfordringer, men også på kulturelle og språklige utfordringer, noe vi alle fikk erfare. Mens det hele sto på kunne det være spennende, men også til tider meget frustrerende. I ettertid tror jeg vi vil se at dette kanskje er noe av den viktigste lærdommen vi tok med oss fra Canada. I en stadig mer globalisert verden hvor både firmaer og privatpersoner har store kontaktnettverk i andre land og verdensdeler, er det utrolig viktig å utvikle forståelse og aksept for kulturforskjeller, og kunne bruke denne kunnskapen riktig i ulike situasjoner man havner i, enten i jobbsammenheng eller som privatperson.

Avslutningsvis vil jeg på det sterkeste anbefale ALLE studenter å reise ut minst et semester dersom de har lyst og anledning. I Norge er vi så heldige å ha et finansielt støtteapparat som muliggjør dette uten spesielt store ekstrakostnader i forhold til det vi betaler for å være student her hjemme. Det man opplever og erfarer under et slikt studieopphold kan uansett ikke måles i penger! Ved å reise ut bidrar man til økt toleranse og forståelse og mindre fremmedfrykt og avstand mellom land og kulturer, man blir et tryggere og mer selvstendig menneske, og man får med seg en erfaring

som blir svært nyttig å ha på CV den dagen man skal ut å søke jobb etter endt studietid!

Jeg kan gjerne anbefale UNB og Saint John, men jeg tror ikke det er så viktig hvor man drar, men at man drar! God tur!!

Med vennlig hilsen

Katinka H. Sundgot